

Ressaltar

Legim, algun cop, frases com "Això ressalta el seu mèrit", "El presentador va ressaltar les circumstàncies especials que concorrien...", en què el verb *ressaltar* és usat com un verb transitiu, això és, amb un complement directe (*el seu mèrit, les circumstàncies especials*). Tanmateix, *ressaltar* és un verb intransitiu (com *caure* o *córrer*), tal com admeten explícitament el Diccionari Fabra i el de la Gran Enciclopèdia, cosa que equival a dir que no és lícit d'usarlo amb un complement directe. ¿Com construiríem, doncs, els dos exemples indicats? No diem pas "Han caigut el nen" i "El van córrer", sinó *Han fet caure el nen* i *El van fer córrer*, amb els verbs *caure* i *córrer* subordinats a *fer*. Anàlogament, doncs, tindriem *Això fa ressaltar el seu mèrit* i *El presentador va fer ressaltar les circumstàncies especials que concorrien...* Els exemples amb què el Diccionari Fabra il·lustra el valor del verb *ressaltar* indiquen aquestes dues possibilitats del seu ús: com a verb intransitiu pròpiament dit i formant la frase transitiva *fer ressaltar*: *Entre tots els jugadors ressaltà X pel seu joc fort i intel·ligent alhora i Aquesta circumstància fa*

ressaltar encara més el seu mèrit.

És clar que el cas de *ressaltar* no és únic; volem dir, que hi ha d'altres verbs intransitius que, a causa de qualsevol circumstància especial o obeint a una iniciativa amb més sort de la que mereixeria, en un moment determinat comencen a ésser usats indègudament com a verbs transitius, això és, amb un complement directe. És poc probable que això s'esdevingui amb verbs tan elementals com *caure, córrer, venir, callar, marxar*, etc. ("El van venir" per *El van fer venir* és impensable, però "El van callar" per *El van fer callar* potser temptaria algú). Si es tracta de verbs no tan usuals, els dubtes i àdhuc els errors es poden presentar amb més facilitat. I són naturalment els diccionaris els que ens han de resoldre aquests dubtes i estalviar aquests errors. Cal tenir en compte, d'altra banda, que no són pas escassos els verbs que, amb un mateix valor o significat, poden ésser usats indistintament com a verbs transitius i com a verbs intransitius (amb valor diferent són nombrosíssims: *El van fer saltar* i *Va saltar la barrera*), com és ara *bullir, esmaltir* o *tronollar*, els quals, un cop definits com a verbs intransitius, es poden tornar a definir, com a verbs transitius, amb els termes *fer bullir, fer esmaltir* i *fer tronollar*, respectivament.